

šibenskilist

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

Cijena 20 dinara — Izdaje Novinsko-izdavačko poduzeće
»Stampa« Šibenik — Direktor MARKO JURKOVIĆ — Mjesečna pretplata za SFRJ 100 dinara, za inozemstvo 200 dinara
— Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 435-11-1-8 * Telefon štamparije 22-28 i 29-53

Godišnja konferencija Saveza omladine Šibenske općine

Problemi radničke i školske omladine u centru pažnje

Društveno-politički rukovodioци i gosti

Prošle subote održana je u Šibeniku, u dvorani kina »20. aprila«, u prisustvu 185 delegata 19. redovna konferencija Općinskog komiteta Saveza omladine Šibenika.

Konferenciji su, pored delegata, te predstavnika susjednih općina Splita, Zadra, Drniša, Knina i Benkovca, prisustvovali Srećko Bijelić, član CK SKJ, Vladimir Pezo i Vladimir Stipanović, članovi predsjedništva SOH, sekretar Kotarskog komiteta SO Split Nikola Zvonko, predsjednik Skupštine općine Šibenik Jakov Grubišić, sekretar Općinskog komiteta SK Paško Periša, predsjednik Općinskog odbora SSRNH Josip Ninić, predsjednik Općinskog sindikalnog vijeća Nikica Bujas, predstavnici JNA i RM i drugi gosti.

Poslijе diskusije izabran je novi Općinski komitet SO. Za novog predsjednika izabran je Ante Ljubičić, radnik u FLM »Boris Kidrić«.

Pošto je dosadašnji predsjednik Komiteta SO Drago Putniković pozdravio prisutne delegate i goste i pošto su pioniri gostima uručili cvjeće, konferencija je otpočela rad čitanjem referata.

U referatu o narednim zadacima organizacije Saveza omladine što ga je na godišnjoj konferenciji podnio drugi Dragi Putniković, u centru pažnje nalazili su se problemi radničke i školske omladine. On je, između ostalog, rekao:

OGLEDALO

Raspoznavanje

Ima razno-raznih znakova raspoznavanja.

— Po jutru se dan poznaje, — kaže narod. U prenesenom smislu to bi moglo značiti i ovo: privredna organizacija Ta i Ta odlično je startala u novoj proizvodnoj godini. Može se, dakle, očekivati pun uspjeh na kraju poslovne godine. Ta se poslovica, međutim, može primijeniti i na druge društvene djelatnosti. Naravno, ako je vjerovati »značku raspoznavanja«.

No, kad želimo nešto jasnije odrediti, u najviše slučajeva se služimo bojom. Sportske momčadi nastupaju u dresovima različitih boja kako bi publika i suci bolje raspoznavači rivale. Na osnovu boje dresa većina ekipa dobila je svoj nadimak. Na primjer: »Bijeli«, »Plavi«, »Zeleni«, »Žuti« ili »Karaninci«), »Crveni« i tako dalje.

Crvena boja je najizrazitija.

Ona, uostalom, određuje i najnapredniju ideju modernog čovječanstva.

Crvena boja označuje i stid.

Crvena boja je u zadnje vrijeme kod nas postala još po nečemu veoma aktuelna. Niste primjetili?

Osnobi automobil SI, ST, ZG, BG, ZD i tako dalje broj taj i taj dobio je crvenu, umjesto uobičajene bijele tablice.

Šta to znači? Kakva je to diferencijacija?

Automobili s crvenom tablom su društveno vlasništvo.

Pa šta onda?

Kako »pa šta onda«?

Ranije su se u tim automobilima vozile tetke, strine, svastike, kume, rodaci (bliži i daljnji ...). Toj pojavi je trebalo stati na kraj.

Hm, hm ... Zar sav taj rod ne može stati u kola bez obzira na crvenu tablu? Čudna mi čuda: crvena tabla.

Može, može, ali neka se zna da je automobil zbog toga povrvenio od stida. Kad već ne crvene rukovodioce (oni su u većini slučajeva opskrbljeni crvenilom u djepe). Neka se kola crvene. Tako im i treba kad nisu bila oprana. Kliko se ja razumijem u svje naših ljudi tetke, strine, svastike ... neće imati razloga da se posvade sa svojim rođacima na rukovodećim položajima s pravom na korištenje osobnih automobila.

MARIN

stvaraju vlastite sudove o tim pojavama. Takve pojave opterećuju omladinu i kažnjavamo je, možda i nesvesno. Do takvih podataka je više puta teško doći, odnosno ne iznose se javno s namjerom da se izbjegnu, jer se osjeća bojaznost od posljedica. Koliku štetu oportuniranje, odnosno zataškavanje može nanijeti pojedincu i organizaciji o tome je suvišno govoriti, međutim dužni smo slabosti razumno i efikasno isticati i nastojati da ih svedemo na najmanju moguću mjeru.

Najviše učenika s našeg područja može se upisati u Gimnaziju pedagoškog smjera, gdje se školuje kadar za takozvana intelektualna zanimanja, a daleko su manje mogućnosti školovanja za zvanje kvalificiranog radnika, iako imamo vrlo lošu kvalificiranu strukturu za poslovnih radnika. Daleko veći broj učenika upisao bi se u stručne škole, kad bi to dozvoljavali kapaciteti. Tu konstataciju potvrđuju provedene ankete vršene među učenicima osmih razreda osnovne škole u vezi sa profesionalnom orientacijom.

Metalurško-tehnološka škola nije sretno formirana. Učenici koji završe tu školu teško dobiju posao, odnosno privreda naše komune nije u stanju da uposi sve učenike, a postoji izvjesna rezerviranost u radnim kollektivima, osobito kada je riječ o njihovoj stručnosti. Ove godine školu pohađa 169 učenika svrstanih u metalno i električno smjer.

Karakteristično je istaći da od 17 prosvjetnih radnika, koji rade u ovoj školi, 10 ih je u honorarnom odnosu, a k tome ako se doda da preko 20 učenika metalnog smjera radi na jednom tokarskom stroju, a onda je sasvim razumljivo da i stručnost učenika ne može udovoljiti zahtjevima radnog mјesta u radnim organizacijama. To su razlozi zbog čega nema interesa kod omladine, za ovu školu i razlozi da ove školske godine škola radi na osnovu privremeno dobijene dozvole. Učenici su bili krivo informirani od strane nastavnika o zvanjima koja se stiču poslije završenog školovanja, pa su se i tu javljali nesporazumi do kojih nije trebalo doći.

Školu učenika u privredi pojava 800 učenika, koji izučavaju preko 60 različitih zanimanja i taj podatak zahtjeva raznovrsnu stručnost nastavnog kadra u kojem škola oskuđuje. Nismo zadovoljni s praktičnim dijelom nastave koja se organizira u radnim organizacijama, i osim »Velimira Škorpika«, druge radne organizacije nema-

ju plan i program stručnog odnosno praktičnog obrazovanja, jer ni učenik ni majstor ne znašu što bi trebalo praktično obraditi u I, II i III godini školovanja. Poslije, radne organizacije, brigovaraju na stručnu sposobnost kandidata, iako veliku krivnju snose radne organizacije, koje planski ne ospozobljavaju učenike i koje neodgovorno daju prolaznu ocjenu iz praktične obuke. Odnos prema jednom dijelu učenika na praktičnom radu je još uвijek »šegrtski« i nema se dovoljno strpljenja kod ogromnog broja majstora da im povjereni učenik bude bolji, a za takva nastojanje majstori nisu posebno stimulirani. To isto vrijedi i za naučnike. Ne postoje izrađeni pravilnici o nagradjivanju učenika, osim postojećih zakonskih propisa koji reguliraju nagradu i kojih su se poduzeća dužna pridržavati. Takvi pravilnici bi, bez sumnje povećali interes prema radu i imali bi utjecaj na postizavanje boljeg uspjeha u školi i na praktičnom radu. Ovi nedostaci zahtijevaju veću brigu omladine u privrednim organizacijama, analizu postojećeg stanja i pronalaženje konkretnih mјera za njihovo rješavanje.

Materijalni problem omladine je područje o kome se mnogo diskutira. Samački stanovi i prehrana su pitanja o kojima se, po četvrti put na općinskim konferencijama raspravlja i energetično traži da se to jednom počne rješavati. Ne možemo ova neriješena pitanja odvojiti od ostalih područja, koja traže svoja rješenja, međutim, uvjereni smo da je trebalo u tom pogledu napraviti više, jer su postojeće i objektivne mogućnosti.

Zapošljavanje mladih je pitanje za sebe. Iz mjeseca u mjesec Zavodu za zapošljavanje radnika prijavljuje se oko 350 mladića i djevojaka tražeći bilo kakve poslove. U posljednje vrijeme radne organizacije ne žele upošljavati omladinu od 16, 17 i 18 godina starosti s motivacijom da nisu završili vojnu obvezu. Ti razlozi nisu uvjerni, a još manje opravdani. Kako da egzistiraju ti neuposleni nekvalificirani ili polukvalificirani mladići. Smatrajmo da privredne organizacije trebaju primati, ukoliko potreba posla zahtjevima, ne gledajući da li je završio vojni obvezu ili ne, jer po povratku iz Armije, radna organizacija dobija priučena radnika. Uvjereni smo da oправdano postavljamo naše zahtjeve, jer oni nisu neostvarljivi, a to je posebno istakla i

VI vanredna konferencija SK Općine Šibenik.

Kulturno zabavni život predstavlja dio aktivnosti mladića i djevojaka zadovoljava svoje interese i razvija sklonosti. Protekli period bio je daleko bogatiji s raznim oblicima kulturnog i zabavnog života, posebno na selu, za razliku od ranijih godina. Razvijanje masovne kulture otežava nedostatak prikladnih prostorija, iako nismo u tom pogledu sve mogućnosti iskoristili. Vrijedno je istaći pomoć Općinske skupštine, koja dodjeljuje organizacijama Socijalističkog saveza i Saveza omladine 50% novčanih sredstava za nabavu televizora.

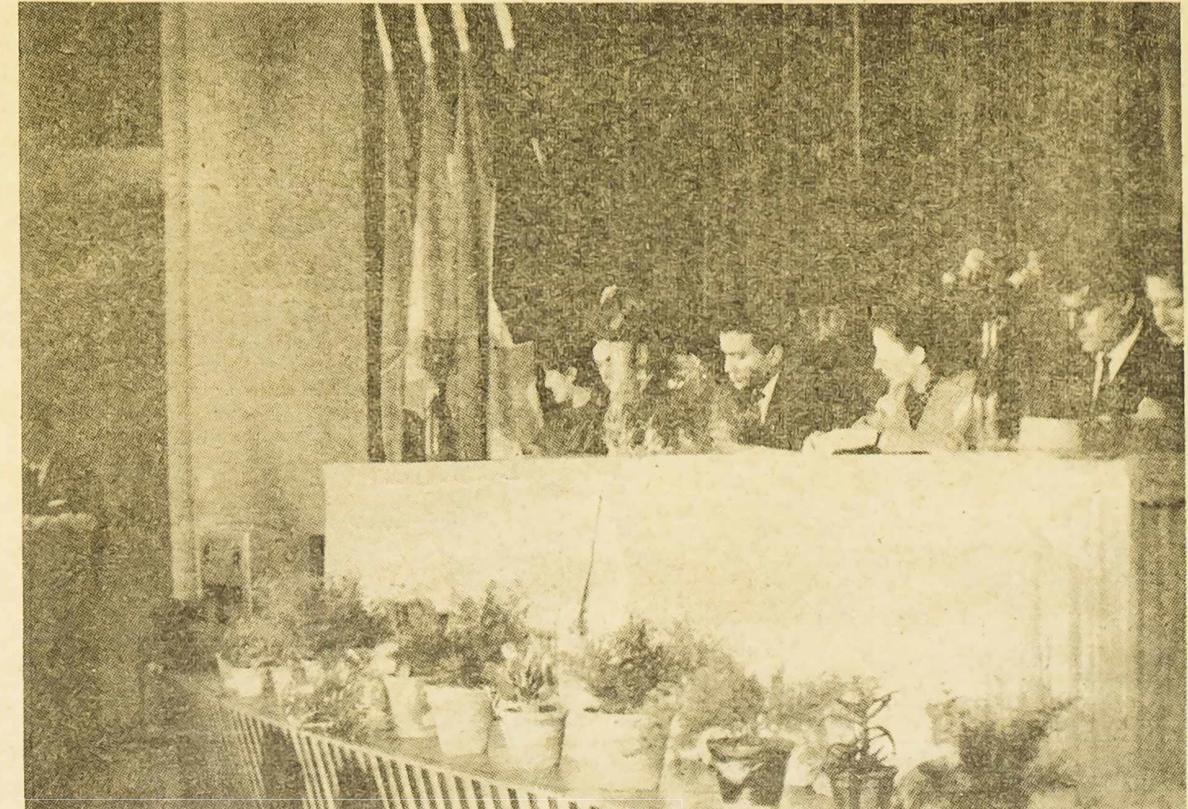
Diskusija

Ante Đelalić: On se kritički osvrnuo na rad nekih radnih organizacija u radu s omladinom. Podcrtao je nedostatak političkog rada sa seoskom omladinom i rekao da još ima kolobanja i neodlučnosti u radu na selu, gdje se malo angažiraju omladinski rukovodioći. Istakao je da su vrijedne pohvale akcije omladine TLM »Boris Kidrić« koja organizira seminare na selima.

Zivko Bezbradica: Kongres SKJ bio je ne samo kongres komunista, već svih 19 milijuna Jugoslavena, a posebno omladine. Govoreći o radu omladine u proizvodnji on je rekao: »Kod nas još nije u potpunosti izgrađen kult rada. Za tim treba posebno omladina da teži. Omladina koja radi u proizvodnji treba jače da se aktivira u životu kolektiva. Ona ima posebne zadatke i radne i društvene

(Nastavak na 2. strani)

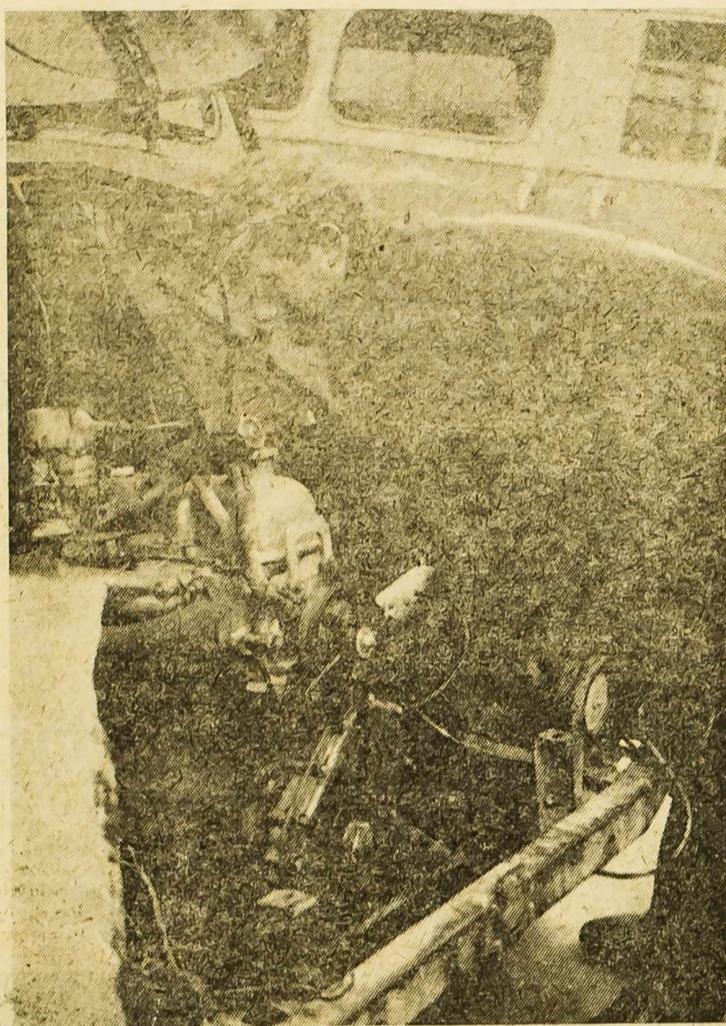

Radno predsjedništvo

Iz poduzeća „Dane Rončević“

Uspješan razvoj kolektiva

Zanatsko poduzeće »Dane Rončević« osnovano je 1946. godine kao poduzeće sa više malih radionica raznih zanatskih djelatnosti. U to vrijeme poduzeće je zapošljavalo svega dvadesetak radnika. No, s vremenom se pokazalo da djelatnost posluju nerentabilno i kao takove su bile likvidirane. Ista je stvar bila i sa trikotažom, koja je iz »Jadranke« bila pripojena ovom poduzeću. I dvije cipelarske djelatnosti poduzeće je namje-

radnje prešle su kasnije u paušalno poslovanje. Tako se poduzeće oslobodilo nerentabilnog balasta.

Broj zaposlenih je postepeno rastao, a u ulaganja u osnovna sredstva i fondove poduzeća. Već 1962. godine broj radnika je iznosio 111, 1963. godine 128, a prošle godine oko 140 radnika. Ukupan prihod kroz razdoblje na bazi naplaćene realizacije iznosio je 1962. godine 147 milijuna 768 hiljada, u 1963. 250 milijuna 362 hiljade dok se u 1964. godini popeo na 333 milijuna 347 hiljada.

Osnovna sredstva u 1962. godini iznosila su 109 posto u odnosu na 1961., u 1963. godini 153 posto, a u prošloj godini čak 180 posto.

Treba napomenuti da poduzeće radi u veoma staroj zgradi u kojoj je još prije mnogo go-

nilo ovoj proizvodnji. Postepenim rastom poduzeća prišlo se sve višoj specijalizaciji i uvrštanju u jednu djelatnost za potrebe građevinskog zanatstva, što mu i u buduće osigurava kvalitet. Poseban je uspjeh i priznanje poduzeća što je ono sklopilo ugovore sa Vinarijom u Vršcu, koja je u izgradnji i koja će biti jedna od najvećih u Evropi, za izgradnju kompletnе potrebne opreme. Time su na indirektni način uštedena i znatna devizna sredstva zajednice.

Značajna djelatnost je i remont brodova, te autoservis koji se proširuje.

Da bi jednom riješilo problem prostora pristupa se izgradnji i etapom preseljenju poduzeća na mjesto ranijeg rezališta »Slobodne plovidbe«. Za prvu etapu predviđena je izgradnja hale

za tešku bravariju. Njenom izgradnjom dobit će se potrebu prostori u samom poduzeću. Ako budu odobrena kreditna sredstva banke SRH radi čega je dostavljena i dokumentacija, onda će se pristupiti izgradnji i autoservisa uz Jadransku magistralu. Ono će vršiti sve su-

vremene usluge kao i remont automobilja. Za ovu djelatnost je već osiguran kadar. Ako se ta sredstva ne dobiju, obavljat će se serijski na dosadašnjem mjestu. Inače predviđeno je oko 450 milijuna dinara za kompletno preseljenje poduzeća na novo mjesto.

Sistem raspodjele

Raspodjela se vrši na nivou poduzeća, tako je u statutu postavljeno načelo raspodjele unutar ekonomskih jedinica. To je uvjetovano karakterom pojedinih djelatnosti za koje često nedostaje sirovina, materijala i drugog, pa takav način ne bi mogao biti trajno mjerilo u nagradivanju, gdje ono ne ovisi direktno o zalaganju radnika već o drugim objektivnim mogućnostima dotične djelatnosti. U novim pogonima i uz bolju organizaciju snabdijevanje i nabavki materijala moći će se preći na potpuni sistem nagradivanja po ekonomskim jedinicama. Inače individualno nagradivanje vrši se i prema normi, akordu i tome slično.

Uz sva nastojanja poduzeća prosječni osobni dohodci radnika još uvek su niski i iznose oko 33.000 dinara. Taj projekcija ne izgleda baš veoma nizak, ali treba imati u vidu da u poduzeću ima veći broj kvalificiranih i visokokvalificiranih radnika koji taj projekcija »dižu«. Poduzeće ulaže znatna sredstva u svoje fondove. Samo u ovoj godini bit će uloženo 25 milijuna dinara od čega 15 milijuna vlastitih sredstava za investicije.

Za vrijeme obilaska poduzeća upoznali smo se s nekim radnicima na njihovim radnim

mjestima. Evo nekih od njih: Branko Skočić iz Lozovca, star 23 godine, po zanimanju tokar, mladi je radnik i radi tek četiri mjeseca po dolasku iz JNA. Ranije je radio u Tvornici elektroda i ferolegura. U pogledu nagradivanja kaže: »Nije loše, ali bi moglo biti i bolje. Ne znam kako će biti po novim propisima«.

Tomislav Vukelić iz Senja, rođen 1938. godine, automehaničar: »U poduzeću radim od rujna mjeseca prošle godine. Prijedloga sam radio kod »Vijadukta« između ostalog i na mostu kod Morinja. Imam 5 godina radnog staža i osobni dohodak od 30.000 dinara. Uvest će se novi način nagradivanja i vjerujem da će nam se osobni dohodci povisiti. Sve to ovisi i o tome koliko se mi budemo zalagali.

Antun Lakoš, lijevač radi u poduzeću 6 godina. Iz Rasline je, star 29 godina. Oženjen ima 3 djece. Prima 26.000 dinara. »Rad na kojem radim težak je i po zdravlju škodljiv, zbog visoke temperature i dima rastaljenog metalra. Radi toga često uzimamo čaj. Da li će osobni dohodak biti povećan po novom sistemu nagradivanja ne mogu znati, ali mislim da bi to bilo potrebno.«

J. Č.

Godišnja konferencija Saveza omladine Šibenik

(Nastavak sa 1. strane) političke (pripremanje i raspored mladih ljudi na radna mesta, sistem profesionalne orientacije itd.).

U vezi sa zapošljavanjem omladine sa selom diskutant je naveo, da dobri dio njih ostaje nezaposlen i izašao je: »šalter Zavoda za zapošljavanje radnika.«

Mi imamo mnogo planova, od kojih se neki rijetko sprovođe u stvarnost. Treba da prestane naš kampanjski rad i da radimo sistematski u duhu odluka VIII kongresa SKJ.«

Josip Bujas: Osvrnuo se u svojoj diskusiji na neke moralne aspekte života omladine. Ima dosta nezaposlenih mladića i pojave maloljetničke delikvencije. To su oni, koji su napustili školovanje, a neće da rade, već se odaju skitnji. To je i posljedica njihovog nezadovoljstva s izabranim znanjem ili školovanjem. Diskutant je predložio šire savjetovanje za rješenje ovog pitanja.

Jere Vrćić: On je iznio neke pojave u radu omladine škole za učenike u privredi neke njeone uspjehe i rezultate, ali je istakao i činjenicu, da se ta škola još uvek bori sa nedostatkom prostorija, kabineta, knjižnice itd.

Organizacija omladine ILIM »Boris Kidrić« nije pomogla ovoj školi koja za tu radnu organizaciju priprema kadrove. Imači stvaraju se kadrovi, ali se često i ne koriste ondje gdje nam trebaju. Imamo tri stipendista u Rijeci koji se neće vrati ovdje, jer im druge komune nude bolje uslove rada.

Problem ove škole po njegovu mišljenju je i činjenica što iz drugih škola dolaze u ovu način učenici (jedan razred od 34 učenika ima svega 4 pozitivno ocijenjenih itd.). Naglasio je potrebu jače suradnje omladine s omladinom drugih škola.

Dragutin Melić: Govorio je o kulturi mladih. Iznio je neke podatke koji govore o teškim uslovima života jednog dijela učenika proizvođača.

Mogu li se takovi ljudi baviti kulturom, upitao se diskutant. Ako je 15 učenika isključeno iz Škole učenika u privredi, nema li među njima onih koji stanuju u potkrovju ili se hrane suhom hranom. Da li se tome

posvećuje dovoljno pažnje, da li se o tome piše?

Tko se brine o prostorijama za mlade koji nemaju još svog doma? Kroz 300 dana mladi su dali 308 predstava koje je gledalo 60.000 posjetilaca, dok nam drugi govore da je sve to kič.

Riječ je uzeo i član CK SKJ Srećko Bijelić. On je u diskusiji analizirao rad i odnose u radnim organizacijama i položaj mladih ljudi u njima. Treba postaviti stvari tako, rekao je Srećko Bijelić, da se ubrza naš proces, da se prevaziđe forma upravljanja ljudima i da se sproveđe bolja organizacija ljudi u radu i pređe na upravljanje stvarima.

Problem proizvodnje ne treba rješavati izvani. Njega treba riješiti unutar same organizacije. Uvijek na način koji daje najkonkretnije rezultate i najbolja moguća rješenja u svakom konkretnom slučaju. Za te se stvari vrijedi biti isto onako kako smo se borili protiv neprijatelja. To je zadatak Saveza komunista i omladine.

Sredstva za zajedničke potrebe pa i za potrebe omladine treba izdvajati iz rasta proizvodnje. Bez toga rasta, bez produktivnosti rada nema rješenja tih zajedničkih potreba. Sve se to ne može riješiti bez mladih ljudi. Treba da su uključena sve snage u svim odnosima: omladina, radničko samoupravljanje, inteligencija. Ne samo radi formalnih struktura nego radi vitalnih interesa zajednice.

Istakavši da treba ujediniti zajedničke napore u realizaciji najkonkretnijih programa u proizvodnji materijalnih uvjeta života drugi Bijelić je podvukao da omladina u tim zadacima ima svoje mjesto i svoju najširu angažiranost. Osvrćući se na pitanje kritike, nekih nepravilnosti u radu i pojava u odnosima ljudi u proizvodnji, o privilegijama i o ulozi Saveza komunista, on je rekao da Savez komunista nije partija privilegiranih, već partija koja podstiče najvitalnije probleme našeg života.

Na kraju je naglasio da omladina traži pomoći na mnogim stranama i istakao činjenicu da nitko ne može bez te omladine. Zato ona mora da traži mogućnosti i unutar sebe, da pronalazi rješenja i da ih sprovodi u život.

NAŠ INTERVJU

Aktivni nogometar - delegat na V kongresu SK Hrvatske

Prvi na listi delegata koji su na izvanrednoj konferenciji SK u Drnišu izabrali komunisti drniške općine za Peti kongres Saveza komunista Hrvatske nalazio se Momčilo Kovacević. Pripremajući se za razgovor s popularnim »Momom«, popunili smo »karton ličnih podataka« ovim pojedinostima:

MOMČILO KOVACEVIĆ, rođen 1936. Po zanimanju tokar u komunalnom transportnom i remontnom poduzeću Transremont. Član SK od 1956. Zamjenik predsjednika Radničkog savjeta Tranremonta, član Komisije za prijem u SK pri Općinskom komitetu SKH, član Općinskog sindikalnog vijeća, član Izborne komisije Općinskog odbora SSRN i standardni lijevi half nogometnog kluba »DOŠK«.

slobodno rečeno, nikakva pažnja. Naime, borimo se za mašinu, u tome uspijevamo, a kvalitet zanemarujemo. Konkretno, u poduzeću u kojem ja radim situacija je slijedeća: predsjednik Radničkog savjeta je sef saobraćaja, predsjednik Upravnog odbora je tehnički rukovodilac. Ako tome nadodamo vrlo nisku svijest radnika koji se boje posljedica zbog »duga jezika« ili se šutnjom nadaju boljem položaju, onda nam je jasna slika radničkog samoupravljanja. Ako se i nađe koji radnik zrelih misli i odvažan duha, koji se ne boji posljedica, njega nazovu »buntovnikom«. Zatkujujem: samoupravljanje kod nas u Drnišu stagnira.

— Šta misliš o radničkom podmatlaku i njegovim perspektivama u Drnišu?

— U Drnišu mladi radnici nemaju perspektive. Svojim uskim izborom zanimanja, drniška privreda ne može ispuniti njihove želje. O učeniku u privredi u poduzeću se ne vodi osobita brig. Jedino kvalitetno oспособljavanje radničkog podmatlaka bilo bi omogućeno pre rasstanjem dosadašnje škole za učenike u privredi u školu s praktičnom obukom. A to se s malo razumijevanja može lako realizirati. Osnovna sredstva boksničkih radnika, koji su u likvidaciji, vrlo dobro bi se uklopila u radionicu nove škole.

Na koji bi se način uspavani graditi na čikoli najlakše probudio iz zimskog sna, a da za tu čaroliju ne potrošiš ni dinara?

— Kada bi svi ljudi koji zauzimaju neki položaj izgubili izvida »hiljadarku«, onda bi se i zimski san pretvorio u dugi lijetni dan ispunjen kulturnom razodom i vedrom zabavom.

— Koliki je dio odgovornosti komunista za nezdrave prilike u našem nogometu i kakva klima vlada u klubu za čije se boje borili već dugi niz godina?

— Na mitanje odgovaram nitičnjem: Pa zar su ti ljudi koji rukovode našim nogometom komunisti? To sâ komunističkim moralom nema vezu. Za situaciju u mom klubu smatram da je rotacija stare uprave stvorila dobru klimu. (c)

Zapis o dobrim ljudima

Od crvene tablice do šunke s jajima

Kao što obično biva, svi mi mislimo da smo dobri ljudi. Ponekad se dobri ljudi zagube. Eto, na primjer, društvo je na društvena kola postavilo crvene tablice kako se dobrom ljudima ne bi zameo trag.

To tek uzgredno spominjem, jer su kasnije došle asocijacije. Pade mi na pamet kako bi bilo dobro kad bi na vratima svakog stana dobivenog putem kojekakvih mučkanja, također crvena tablica. Možda bi onda i neke vindec pocrvenile.

Ili drugi slučaj: kako bi na svakog radnog čovjeka prisarafili po jednu crvenu sijalici koja bi se upalila čim bi ovaj počeo da gricka društvene interese. Poneke radne prostore bi onda bile krcate svjetionicima.

Ili da svaki nogometar nosi za vrijeme utakmice crvenu sijalicu, pa da se onda upali kod svakog koji lažira.

Ili da se liječnicima koji ne primaju mito također montiraju crvene sijalice. To bi bilo dobro zbog štednje, jer gdje bismo došli kada bi takve sijalice nosili oni koji ga primaju.

Priznajte da su čudne ove asocijacije. Tako mi pada na pamet da bi sva »Električna« javna rasvjeta trebala također biti crvena. Nego da sad pustimo na stranu ozbiljne teme.

Ispričat ću vam jedan vic. Neki su vjerojatno za njega već čuli, ali ništa zato. Dakle . . .

Sretne kokoš svinju, pa joj reče:

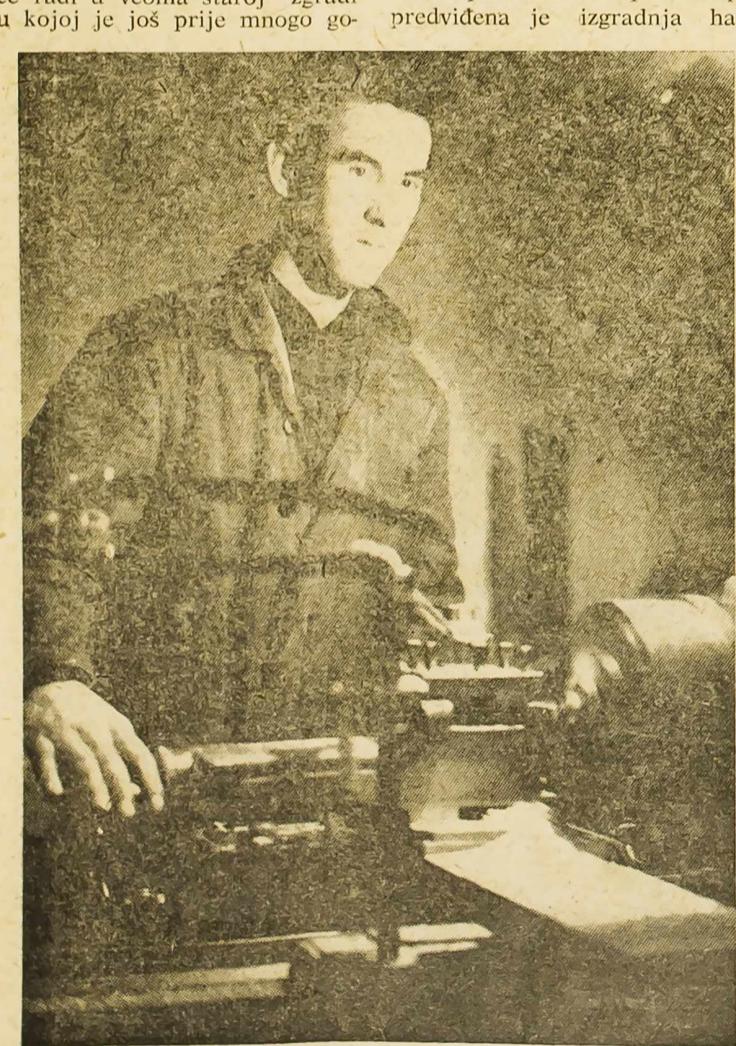
— Hajde, svinjo, da se mi integriramo. Ti ćeš davati šunku a ja jaja, pa ćemo prodavati šunku s jajima. Zgrnut ćemo dobre pare . . .

Svinja se oduševila ovim prijedlogom, ali joj tek kroz par dana proradiše klikeri i ona napade kokoš:

— Cuješ ti, kovočko, ti ionako nosiš jaja, a za šunku, mene moraju zaklati!

— Tako ti je to, reče kokoš, kod integracije se desi da netko i nastrada . . .

Napomena: ovaj vic nema nikakve veze sa rezultatima integracionog stanja na našoj općini, a inače, nastao je prije nego što su ti rezultati bili poznati.

Oko organizacije kazališne scene

Dva prijedloga

U posljednje vrijeme kazalište je postalo vrlo aktuelna tema na stranicama naše štampe. To je sasvim razumljivo, jer u toku je traženje najboljeg rješenja za organizaciju kulturno-umjetničkih djelatnosti u našoj komuni. Javnost rješavanja važnih stvari, koje predstavljaju određeni značaj u interesima čitave komunalne zajednice, do prinosi demokratičnosti društvenog upravljanja. Ali, iz nekih dosadašnjih napisu o temi, stiče se dojam o jednostranom, a donekle i netaćnom informiranju građana.

Kao što je poznato Prosvjetno-kulturno vijeće Općinske skupštine formiralo je komisiju koja treba da razradi prijedlog o najefikasnijoj organizaciji umjetničkih djelatnosti imajući u vidu perspektivni razvoj kulture u našoj općini. U tu svrhu komisiji su podnesena dva prijedloga.

Narodno kazalište je u svom prijedlogu, prije svega, analizom dokazalo neopravdanost ulaganja sredstava zajednicu u organizaciju gospodanja raznih umjetničkih ansambla, iz zemlje, jer su predstave gostujućih ansambala mnogo skuplje (555.000 dinara) od predstava vlastitog umjetničkog ansambla (215.000 dinara). S druge strane, predstave gostujućih ansambala može vidjeti najviše 450 građana i izvode se samo u gradu. Radi toga u prijedlogu Narodnog kazališta smatra se da je za perspektivni razvoj kulture na našem području potrebna djelatnost profesionalnog kazališta, jer za to imamo funkcionalnu kazališnu kuću i fundus u koji je zajednica 20 godina ulagala svoja sredstva.

Profesionalno kazalište bi moglo moći gledati prošće oko i za selo, pa bi prema tome vršilo i širi utjecaj na razvitak kulture (svako repertoarno djelo može gledati prosječno oko 3500 gledalaca). S obzirom, pak, na vrlo ograničene budžetske mogućnosti općine (što za sada predstavlja jedini izvor finansiranja kulture), predlaže se postepeno realiziranje tog plana počevši s manjim profesionalnim umjetničkim ansambalom.

Na toj osnovi, predlaže se da se sva scenska djelatnost koncentriira u jedinoj, za to prikladnoj, kazališnoj zgradi, pa bi se — prema tome — pored obnovljenog (za sada manjeg) profesionalnog umjetničkog ansambla u Narodnom kazalištu njegovala amaterska djelatnost omladine i djece. Koncentriranjem svih aktivnosti scenske umjetnosti, stvorile bi se mogućnosti za racionalnije korištenje finansijskog i drugih materijalnih sredstava i za razvijanje takve kazališne djelatnosti, koja bi trebala zadovo-

ljiti potrebe raznolikog sastava kazališne publike kako u gradu tako i na selu, zatim omladine, djece, kao i turista koji u našim mjestima provode godišnji odmor. Za takvu djelatnost potrebno je godišnje 31 milijun dinara dotacija, ali konkretno za 1965. godinu (kao prelazni period) bilo bi potrebno svega 24.500.000 dinara. U prijedlogu Narodnog kazališta nadalje, smatra se da kod nas ima uvjeta i potrebe za egzistenciju Kazališta lutaka kao poluprofesionalne institucije, koja se svojim djelovanjem afirmira kod najmlade publike i koja vrši prvi utjecaj na formiranje estetskog smisla kod djeteta. Sto se tiče ostalih omladinskih aktivnosti koje spadaju u kulturno-zabavni život omladine, treba im posvetiti punu pažnju i njihov razvitak usmjeriti kroz specijaliziranu organizaciju u kojoj će omladina dati oduška svojoj vitalnosti i svojim sklonostima. U prijedlogu Kazališta navodi se i konkretna način za rješavanje tog pitanja za koji bi, osim organa Općinske skupštine, trebalo zainteresirati i druge društveno političke faktore. Za čitav izloženi plan, bila bi dobitna sredstva što ih je općina uložila u prošlogodišnje djelatnosti odnosnih institucija (33.000.000 dinara).

Drugi prijedlog, što je komisija podnijela radna organizacija Centra za kulturno-umjetnički odgoj mladih, traži integraciju svih dosadašnjih djelatnosti Centra mladih s Narodnim kazalištem, odnosno ukidanje Narodnog kazališta i reorganizaciju Centra mladih u novu ustanovu »Kulturni centar Šibenika«, koja bi godišnje dala publici 10 dramskih predstava i 5 koncerata gostujućih ansambala, 6 lutkarskih premijera, 4 premijere omladinski-pionirske scene, 1 baletsku premijeru u izvedbi članova baletnog studija, te manifestacije i priredbe omladinskih klubova prijatelja muzike, filma itd. Sve bi se to trebalo odvijati uglavnom u kazališnoj zgradi, a predviđa se i profesionaliziranje lutkarskog ansambla. Za takav program djelatnosti »Kulturnog centra Šibenika«, u prijedlogu Centra mladih traži se 34 milijuna.

Komisija Prosvjetnog-kulturnog vijeća treba sada da izradi svoj prijedlog i da ga podnese vijeću. Iz reagiranja na napise koji su se dosada pojavljivali u štampi, može se zaključiti da su naši građani jako zainteresirani za ishod stvari, pa se može pretpostaviti da bi i javna rasprava o tome pridonijela uspješnom rješavanju ovog problema i konačno omogućila formiranje stava o perspektivnom razvoju kulture u našoj općini.

A. M.

S tekstrom iz Bulatovićeva satiričnog kolaža već smo se otprije sretali po stranicama dnevne štampe. Ovo je bio ponovni susret starih znanaca, samo pod neznatno drugačijim okolnostima.

I sama pomisao na to da se na scenu postavi to djelo predstavlja izvjesnu hrabrost svojstvenu mladima. Ima li se u vidu da su izvođači bili mlađici i djevojke amateri, posve je jasno da se redatelj našao u nezavidnom položaju.

Umjesto bilo kakvog okolišavanja, neophodno, je odmah istaknuti da je premijera nadmašila i najoptimističnija očekivanja. Iako je kazališna dvorana bila gotovo poluprazna, spontane reakcije publike rječito su posvjedočile koliko je jedno takvo djelo dobro došlo na šibensku pozornicu. Na neki čudan način izvedba »Budilnika« osjetila se kao nastavak težnji da se kazališnoj repertoarnoj politici dade angažirani karakter, kao što je svojevremeno i ot-

početo »Optuženom komedijom«, »Najboljom preporukom« i »Fizičarima«.

Za izvedbu se ne bi moglo kazati da je naročito »čista«. Na nekim mjestima stršio je pramičak amaterizma i nedorađenosti, ali cijelokupni dogajanje zadovoljavajući. Svi akteri bili su izjednačeni i niti jedan od njih nije se disharmonično izdvajao. Kod svih sedmero osjećao se nedovoljno savladan element diktije i malo usiljeno kretanje po sceni. Međutim, osjetno je bilo da sama redateljska postavka nije fiskirala pokret, već riječ je i normalno.

Na nekoliko mesta, naročito u prvom dijelu, jezgrovičnost satiričnog teksta bila je previše opterećenje, tako da

su neki od učesnika nastojali da ukažu na »bodlju« više lamentiranjem nego diktijom.

I kada bi se htjelo, od svih sedam aktera nijednog ne bi bilo moguće izdvojiti, jer su svi zajedno činili kompletnu cjelinu. Isto tako bilo bi nepravdno kazati da svatko posebno nije imao trenutaka kad se izdizao iznad projekta. To se naročito uočavalo kod Jere Marinova u interpretaciji mačka, kod Nade Jurić, koja je izvanredno dočarala lik starice, i Miloja Jovanovića kao Mate. Ostali: Branko Šruk, Darija Jurković, Ante Bresan i Milena Lakić za vrijeme cijele predstave nisu imali težko osjetljivih oscilacija i bili su ujednačeniji dio ansambla.

Redateljska postava Drage

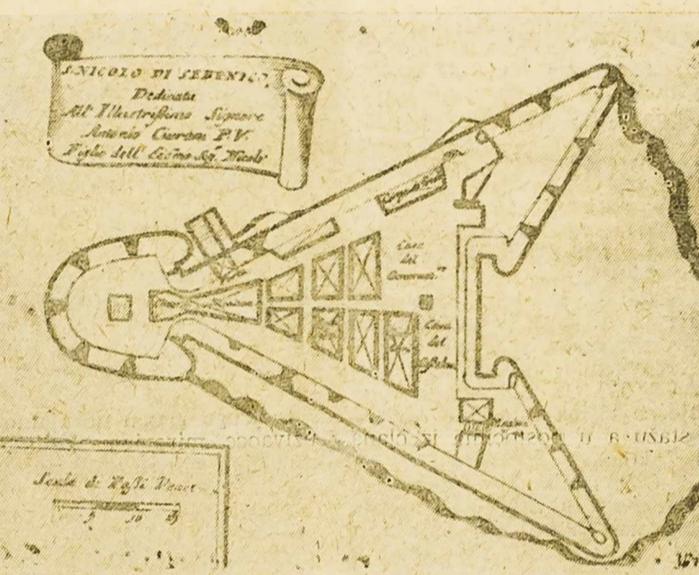
Meića vrlo je inventivna, samo je pred amatere postavila malo pretežak zadatak. Tempo predstave je prebrz, što se naročito odnosi na filmsko smjenjivanje scena. Što se tiče muzičke kulise, klavirska pratnja činila se nedovoljnom.

Kao scenograf, Branko Friganović i ovom prilikom dao je jedno vrlo originalno rješenje. Uspjeh bi vjerojatno bio i veći da se išlo na jednostavnije efekte.

Kompletno uvezvi, izvedba »Budilnika« predstavlja prijatno osjećenje, a istodobno ukazuje u kom bi pravcu trebalo usmjeravati scensku djelatnost u Šibeniku, bar dok nas steže budžetska situacija.

Šibenske fortifikacije

Tvrđava Sv. Nikole

Na samom ulazu u šibenski kanal nalazi se sredovječna tvrđava, podignuta na pličaku Ljuljevac. Već u desetom se stoljeću na ovom mjestu nalazila kapelica podignuta u počast sv. Nikole, zaštitnika pomoraca.

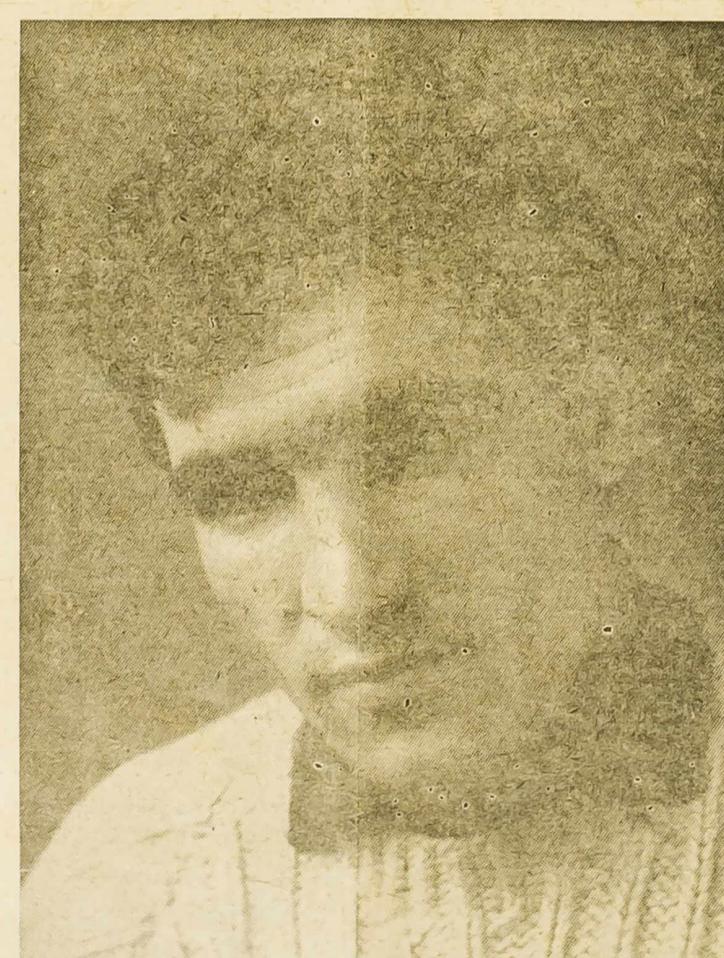
Nakon toga se tu nalazio benediktinski samostan — svakako prije 1200 godine, a koji se spominje u ispravama hrvatske srednjovjekovne države.

Neka utvrda pred kanalom, kod sv. Nikole, spominje se

1378. godine, a u šesnaestom je stoljeću podignuta današnja tvrđava po nacrtu slavnog graditelja Michiela Sammichelija, pa je postala jedna od najboljih i najsigurnijih utvrda na Jadranском moru.

Kasnije je — 1797. godine — pretvorena u tamnicu, a danas je samo semaforska stanica u službi sigurnosti plovidbe šibenskim kanalom.

Na slici je crtež, odnosno tlocrt tvrđave sv. Nikole iz 1688. g.

ULICE I TRGOVI

ULICA ROBERTA VISIANIJA

Dobila je ime po našem sugrađaninu Robertu Visianiju (1800–1878), liječniku i botaničaru svjetskog glasa. Kao liječnik radio je po mnogim mjestima u Dalmaciji i neprekidno se zanimal za biljke. Kasnije predaje botaniku na univerzitetu u Padovi, gdje je uredio prvi botanički vrt u Evropi. Dao je izvjesnu sumu novca od kojeg je podignut jedan kat stare bolnice u Šibeniku, danas Starački dom. Umro je u Padovi, a tijelo mu je preneseno u Šibeniku. Najpoznatije mu je djelo »Flora Dalmatica« (1842) i »Stirpium Dalmaticum specimen« (1826), u kojima je opisao bogatu i raznovrsnu dalmatinsku floru. Ulica je dolična imenu koje nosi, ali bi trebalo malo više pažnje posvetiti uređenju fasada starih zgrada i ne dozvoliti nijehovo nagrđivanje »moderним« novitetima. U ovoj ulici je i »stab« NK »Šibenika«.

TRG DINKA ZAVOROVIĆA

Dobio je ime po našem sugrađaninu, povjesničaru Dinku Zavoroviću (1540–1610). Kao povjesničar pisao je da su Mlečani prevarom došli u posjed dalmatinskih gradova, pa je zbog toga od mletačke uprave grada bio prognačen iz rođenog Šibenika. Kasnije se istakao u borbi protiv Turaka, pa je amnestiran i vraćen u Šibenik, gdje 1597. završava svoje djelo »Trattato sopra le cose di Šibenico«. Premda se nije ne odlikuje nekim naročitim kvalitetima, ipak je značajno za šibensku povijest, jer se autor služio izvorima današnje izgubljenima. Njegova povijest Šibenika, pisana latinskom jezikom, nije nikad bila štampana, a rukopis se nalazi u Jugoslavenskoj Akademiji u Zagrebu, a isto tako i prijepis rukopisa koji se nalazi u Veneciji, a koji sadrži povijest Dalmacije do 1437. god. Na ovom je trgu bila prekrasna renesansna palača, koja je 1927. bila popravljena, kada je izmijenjeno čitavo renesansno pročelje, a ostala je jedino uzidana ploča sa natpisom iz 1568. godine.

TRG REPUBLIKE

Svojevremeno se zvao Gospodski trg (Piazza dei Signori) a nalazi se između Katedrale i Vijećnice. Dobrim se dijelom nalazi podignut na svodovima ispod kojih se nalazi voda. Bez sumnje, jedan od najljepših šibenskih trgov. Pod arkade Vijećnice bi se mogli smjestiti stolovi i otvoriti mala kavana. U nedostatku, pozornice na otvorenom, na ovom se trgu održavaju razne prirede i koncerti. U sjeverozapadnom dijelu trga je nedavno postavljen spomenik slavnom graditelju šibenske Katedrale, Jurju Dalmatinu, rad našeg glasovitog kipara Ivana Meštrovića.

mama »Ti si bila dio svijeta« i »Ne mogu prestati da te volim« — za koju sam riječi sam napisao. Ploča se pojavila u prodaji prije dvadesetak dana i prva naklada od 8000 komada već je rasprodana, tako da će uskoro izdati i druga.

Trenutno snimam melodiju tjedna »Cin-Cin« iz repertoara Antonina Rišarda. Osmoga se kao gost Radio-televizije Zagreb našao u Karlovcu na emisiji »Mikrofon je vaš« i pjevat će pjesmu »Na koljenima pred tobom i Ne mogu prestati da te volim«.

A turneje?

Putujem s Ivom Robićem, Elvirom Voćo i orkestrom Stejpana Mihaljinca po Dalmaciji — vjerojatno ćemo pjevati i u Šibeniku.

Sa zagrebačkom »Estradom«, čiji sam član, ići ću na turneju po Makedoniji, tj. u društvu našeg Vice, te Beti Jurković, Anđe Stefok i Višnje Korbar.

Kako si primljen u Zagrebu?

Ovdje djeluju »Mladi zagrebački lavovi«, tj. najmladu generaciju pjevača, a u njih su: Igor Jakac, Mišo Kovač (najpopularniji mladi pjevač Zagreba), Biserka Spevec i Ervin Štefel.

Ili — iako nisam bio angažiran da večeras pjevam u Kavani, uzeo sam mikrofon i doživio aplauz.

Ili — »Jedan specifičan glas koji se nije pojavio u našoj ze-

mlji, glas koji će uspjeti« — rekao je za me kompozitor P. Gotovac.

Ili — potencijalni kandidat za festival u Splitu i za Opatiju 1965.

A radiš li? Živiš li isključivo od muzike?

Namještenik sam »Estrade«, socijalno osiguran, radni staž ide. Poslije televizijske emisije »Kaleidoskop 1965« definitivno sam prihvatio na Radio-televiziji Zagreb. Za to pojavno Zahvaljujem kompozitoru Peri Gotovcu, koji je imao povjerenja ne samo u mene nego ga ima prema svima mlađim pjevačima.

Ako kćete, zapisite i to: »Pošto se me raduje što prvi svoj intervju dajem upravo našem »Šibenskom listu«, ali i to, ako dozvolite, da mogu javno upozoriti naše mladiće, koji »misle da znaju i mogu sve« — da oni mogu, ali uz dobro vježbanje. Naš grad je zaista »muzikalni« — kako reče kompozitor P. Gotovac.

Poslije razgovora Mišo je otiao grupi mladića koji su ga zvali. Gotovo sve oči Kavane bile su uprte u njega, i to ne samo zbog njegova odijevanja ili lijepog izgleda — nego zbog

»glasa koji je uspijao« i koji će osvježiti zabavnu melodiju. Njemu se, naime, mnogi nadaju. To će se znati uskoro — poslije festivala u Splitu i Opatiju 1965.

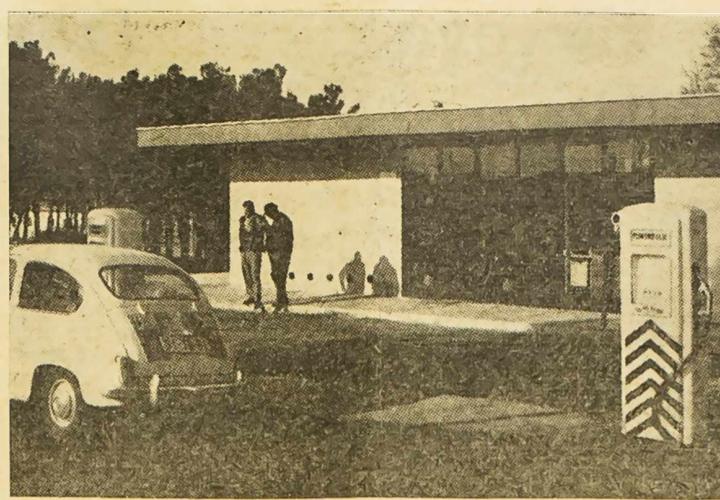
J. G.

Oko izrade statuta radnih organizacija na općini

Posao na izradi statuta radnih organizacija treba je biti donesen u SR Hrvatskoj, pa prema tome i u općini Šibenik, do kraja 1964. godine. U tom vremenu mnoge radne organizacije nisu donijele svoje statute. Time se ponavlja ranija praksa u izradi općih akata, tj. iščekivanje da to učini nekto prije, a zatim bi slijedilo mehaničko prepisivanje, što se i te kako održavalo na sadržaj i kvalitet statuta. Na mnogo mesta se je posao uređenja umutrašnjih međusobnih odnosa shvatio kao nešto sporedno. Takav stav ne daje garantiju da će statuti imati efikasnu primjenu u praktici, kao ni da će oni biti odraz prakse, odnosno mali pogled naprijed. Statut je takav akt, koji ima trajniji karakter. U njemu bi trebalo sankcionirati odnose među proizvođačima prožete oslobođenjem rada i ličnosti, uzajamne suradnje, a da su odstranjeni od raznih šabloni i formalizama. Stoga je potrebno te odnose proučavati, usmjeravati ih kroz određena pravila i preko materijalnih mogućnosti. Kada se svi ti odnosi prouče i sagledaju, onda se tek može pristupiti izradi statuta. Znači, statut ne određuje organizaciju rada, proizvodnju, međusobne radne odnose, raspodjelu, ulogu društveno - političkih snaga, samoupravljanje i ostale društvene relacije, već u pravo suprotno, svi navedeni odnosi ili oni programatski postavljeni, treba da se pravno oblikuju u ovom aktu. To smo istakli zbog toga, što je kod nekih radnih organizacija prilikom izrade statuta, uzet obrnuti put.

Radna organizacija kroz svoje dogovore treba najprije da se suglaši u tome, kakve odnose ona može da uspostavi i do kojeg stepena, koliko je spremna da bude dosljedna svojim proklamacijama, te u koliko mjeri može osigurati funkcioniranje samoupravljanja, kao i ostała prava koja iz toga povištu, kao i one iz međusobnih radnih odnosa. Isto tako nije opravданo utjecanje na svijest proizvođača u pogledu njegovih obaveza, putem normi. Socijalističku zakonitost je potrebno razvijati kao sastavni dio svijesti, koja se ne nameće građanima, već je oni prihvataju i sami stvaraju, kao način i put usklađenja društvenih i individualnih interesa. Sve norme koje reguliraju društvene odnose, pa tako i odnose u statutu, potrebno je tako shvaćati. U koliko statuti nisu odraz objektiviziranih odnosa među proizvođačima, u koliko nisu proizašli iz volje i interesa cijele radne zajednice, njihova primjena će biti otežana i neće imati adekvatnu funkciju.

K. B.

Benzinska stanica kod Ražina

Riječ-dvije o društvenom standardu u komuni

Zivotni standard i privredni napredak šibenske komune paralelno se nadopunjavaju u okvirima općeg rasta materijalne osnove cijele društvene zajednice. Veoma je ohrabrujuća činjenica da se veća pažnja posvećuje društvenom standardu pod kojim se razumijeva ne samo potrošnja odgovarajućih dobara nego i druge značajne komponente života, kao što su kulturni i prosvjetni nivo, položaj radnog čovjeka u društvu, socijalna i zdravstvena zaštita, komunalno uslužne djelatnosti i drugo. Sigurno je da su materijalni uvjeti života i rada najvažniji faktori koji u znatnoj mjeri utječu na sve komponente koje smo naprijed naveli.

U zadnjih nekoliko godina stambena izgradnja predstavlja najveću investiciju. Iz godine u godinu radi se sve više stanova. Unatoč tome potrebe ni izdaleka ne mogu biti zadovoljene. Pretprije godine izgrađeno je više od 350 stanova, a lanske godine ključeve za useljenje u nove stanove dobilo je oko 250 porodica. U stambenoj izgradnji javljaju se razni investitori među kojima najvećim dijelom radne organizacije i ustanove, pa privatne osobe. U tom pravcu zapažene rezultate je postigao Fond za stambenu izgradnju koji je do danas raspisao nekoliko natječaja za kreditiranje. Izgrađeno je ili adaptirano više od tisuću stanova, od kojih priličan broj u individualnoj izgradnji. Drugo pitanje koje se ovdje javlja leži u tome da li se može brže i jeftinije graditi stanova. U tom pravcu postignuti su u zadnje vrijeme zapaženi usmjesi barem sudeći prema onome vojna privrede potrebno je utvrditi.

Loše higijenske prilike u selima

Premda je u poslijeratnom razdoblju dosta učinjeno na saniranju higijenskih prilika u selima šibenske općine, još se uvjek postaje stanje ne može smatrati za zadovoljavajuće. Uz sve to što su poduzete izjedne mjeru u sprečavanju oboljenja i epidemija, vodoopskrbni objekti u nekim selima još uvek predstavljaju žarišta zaraznih oboljenja.

Prično je zadovoljavajuća situacija oko cijepljenja koje se godišnje provodi nekoliko puta. U vezi s tim ističe se potreba za otvaranjem posebne ambulante u kojoj bi se obavljalo cijepljenje pomoraca, putnika i osoba koje u sve većem broju idu u inozemstvo. Dezinfekcija se dijelomično vršila samo na području grada, dok su dezinfekcijom zahvaćena neka turistička mjesta. Sanitarne prilike u trzovačkoj preži na području Šibenika prilično su dobre, u selima pak nije osiguran ni minimum potrebnih uvjeta. Ništa bolja situacija nije ni sa grobljima, koja su locirana ured sela, pa se, s tim u vezi, nameće potreba što hitnijeg nihova preseljenja na druga godišnja mesta.

Glavni uzroci lošeg higijensko - epidemiološkog stanja na šibenskoj općini leže u još uviđenim neriješenim pitanjima opskrbe vodom, u dispoziciji starih predmeta i niskom higijenskom nivou stanovništva. Prema toga što se dispozicija otpadnih tvari obavlja redovito unutar naseljenih mesta, zapanjuje i veći broj nehigijenskih bunara koji se rijetko kad čiste, odnosno kleriraju.

Zahvaljujući dobro organiziranoj akciji u cijepljenju djece

Saobraćajne nesreće u porastu

U posljednje tri godine na cestama šibenske općine gotovo se udvostručio broj motornih vozila. Uz povećani broj autobusa, osjetno je porastao broj osobnih automobilova, a naročito za vrijeme turističke sezone. U ljetnim mjesecima kroz Šibenik i okolicu prođe po nekoliko desetaka tisuća vozila. S izgradnjom Jadranke magistrale porastao je i broj saobraćajnih nesreća, pa je tako u 1962. godini registrirano 162, u 1963. godini 168, dok je u protekloj godini zabilježeno čak 238 raznih saobraćajnih nesreća. Dok je u prethodnoj godini u nesrećama izgubilo živote 14 osoba, a 83 lica prošla su sa težim i lakšim ozljedama, dole je lanjske godine na našim cestama poginulo 10 osoba, 63 je teže, a 97 osoba je lakše ozlijedeno.

Kad uporedimo prethodnu sa prošlom godinom, onda došto je dosad na tom planu učinjeno. S obzirom da se nalazimo u drugoj godini perspektivnog sedmogodišnjeg plana razlazimo do podatka da se broj saobraćajnih nesreća povećao za 70. Materijalna šteta priznajena na vozilima također bilježi porast. Tako je, naprimjer, u 1962. godini ukupna materijalna šteta bila procijenjena na iznos od 15,5 milijuna, u 1963. godini 30 milijuna, a u prošloj godini čak na 42 milijuna dinara.

Vrlo je vjerojatno da bi broj saobraćajnih nesreća bio kudamo veći da na našim cestama stalno ne bdiju organi Saobraćajne milicije ulažući velike napore u pravilnom reguliranju saobraćaja i zaštiti pješaka odnosno vozača. Njihova akcija bila je usredotočena i u spre-

ZAHVALA

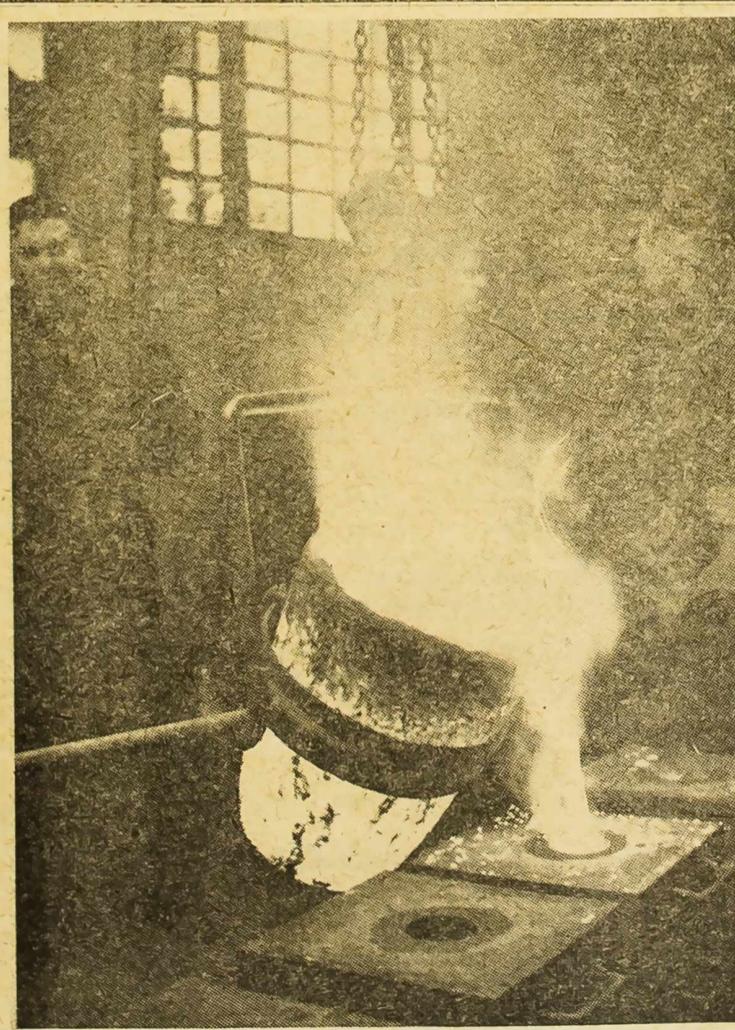
Ovim izražavamo javnu zahvalu svim prijateljima i znancima koji su odali posljednju počast našem dragom ocu ispraćajući ga posljednji put.

Vera i Veljko Trinajstić

Pretplatnici!

Podmirite dugovanje iz ranijih godina i izvršite pretplatu na list za 1965. godinu!

Iz poduzeća »D. Rončević«

gradske vijesti

KINEMATOGRAFI

•TESLA•: premjera sovjetskog filma — DUGI DAN — (do 14. II)

Premjera talijanskog filma PJEVATE S NAMA — (15. do 17. II)

•20. APRILA•: premjera američkog filma — NA ŽENU CU MISLITI JA — (15—17 II)

•SIBENIK•: premjera češkog filma — REVOLVERAS IZ ARIZONE — (do 14. II)

Premjera engleskog filma — DOSTAVLJACI — (15—21. II)

DEŽURNE LJEKARNE

Do 12. II — II narodna — Ulica bratstva i jedinstva.

Od 12—19. II — I narodna — Ulica Božidara Petranovića.

ROĐENI

Rade, prof. Kamenka, i prof. Kleofe Berić; Nedjeljko, Branika i Draginje Janković; Tomić, Sime i Mire Frančić; Kristijan, Marijane i Nade Vukićević; Goran, Glišić i Bosiljke Dragović; Anamari, Nikole i Marije Kutlača; Ozren, Josipa i Amalije Polić; Damir, Nike i Milene Labor; Snežana, Milovana Spasić i Slobode Mrvica; Ivanica, Vida i Matije Gović; Meri, Franje i Ljiljana Vrčić; Jasna, Ruzarija i Dobrile Čobanov; Zoran, Nikole i Milke Radišić; Joško, Frane i Marije Vudrag; Joso, Nikole i Marije Jurić; Ivan, Ante i Senke Kundid; Željko, Stipe i Danice Jajac; Lea, Leopolda i Nevenke Rozner; Dijana, Ante i Cvite Klepo; Vesela, Andelka i Antule Bačelić-Medić; Dragoljub, Slobodana Mitić i Gizele Makša; Gordana, Roka i Anke Vlahov; Ivica, Jose i Jake Papak i Ljiljana, Ivana i Marije Galjuf.

VJENČANI

Blečić Miodrag, podoficir JNA — Iranković Lidija, službenik; Milenković Dragoljub, podoficir JNA — Stanković Miroslavka, domaćica; Vidović Ante, pomorac — Jambrović Alojzija, domaćica; Maretić Ivan, podoficir — Olujić Marija, trg. pomoćnik i Arbutina Branko, podoficir JNA — Mikulandra Slavka, službenik.

UMRLI

Karamarko Ante Jurin, star 46 god.; Žeželj Ljubo pok. Ilije, star 64 god.; Buratić Vica pok. Jure, stara 64 god.; Vrbicić Joso, star 89 god.; Elez Ante pok. Kate, star 67 god.; Gojanović Marketa rod. Grubišić, stara 64 god.; Jelčić Luca rod. Lača, stara 56 god. Trinajstić Vjekoslav pok. Ante, star 78 god.; Jović Jovan pok. Petra, star 63 god.; Vučić Niko, star 59 god. i Baranović Vjekoslav rod. Panjkota, stara 77 god.

•ZELENILA• Komunalna ustanova za hortikulturu SIBENIK

KOMISIJA ZA PRIJEM I OTPUSTANJE RADNIKA

r a s p i s u j e s e

NATJEĆAJ

za popunjeno radnog mjesto /
MOTORISTE — MEHANIČARA

Uvjeti: VKV sa 3 ili KV sa najmanje 7 godina radnog staža na natječajnom radnom mjestu.

Osobna primanja prema Pravilniku o raspodjeli osobnih dohodata ustanove »Zelenila».

Rok natječaja do popunjena radnog mesta.
Molbu treba dostaviti sekretarijatu ustanove.

Na temelju člana 98. i 99. Zakona o sredstvima privrednih organizacija i odluke Radničkog savjeta Tvornice elektroda i ferolegura Šibenik

r a s p i s u j e

NATJEĆAJ

za prodaju osnovnih sredstava, i to:

1. BRODSKI MOTOR DIESEL »PERKINS«, TIP P-IV-M od 65 KS, 2000 o/min.

Ponude slati na komercijalni sektor TEF-a.

Pisma čitalaca

CIJENJENA REDAKCIJO!

Redovni sam čitalac i pretplatnik vašeg lista, koji me zadovoljava svojom sadržinom, a pogotovo sada kad se nalazim na odsluženju vojnog roka u Beogradu (VP 1552-24). Zanima me svaki dogadjaj koji se zbiva u našoj komuni, a sigurno znaće što to znači za vojninku da čuje nešto o svome gradu.

Najime, dok sam bio u Šibeniku, imao sam dosta prijateljica koji su sa mnom bili dobri drugovi, a sada, dok sam u JNA, malo su me i zaboravili. Zato bih vas molio da mi objavite ovaj članak da ih podsjetim da mi se javi pismom, jer i oni su redovni čitaoci vašeg lista.

Vojnik Roko Perkov
Beograd VP 1552-24

Draga nam je da ste redovni čitalac našeg lista i da vas on zadovoljava. Objavljujemo vaše pismo i upozoravamo i mi vaše drugove - ice da vam se javite.

POSTOVANOJ REDAKCIJI

Dragi drugovi,
Redovni smo čitaoci vašeg lista, te pošto ste odgovorili drugu Bošku Huljevu iz Izole, obraćamo Vam se s pitanjima:
1) Zašto u listu ima grešaku?
2) Zašto nam list uvijek kašniji?

Koliko smo upoznati s vašom situacijom, u samoj redakciji su zaposlena 3—4 stalna namještjnika i svi su oni studirali ili još studiraju hrvatskosrpski jezik.

Došli smo do zaključka da zbog toga što list često kasni niste u mogućnosti da izvršite korekturu, a ni reviziju korekture. Doduše, to su vidljive greške u štampanju, ali nekad i najbolji članak te »sitnice« povrake.

Molimo da to uzmete u obzir, uz mnogo pozdrava

VAŠI STALNI ČITAOCI
IZ SPLITA.

P. S. Ako trebaju puna imena i prezimena, kao i profesija, radi čemo vam to dostaviti.

Dragi drugovi,

Naša štamparija ima veoma dobari i dugi povijesni kontakti s vlasnicima i kupcima naših proizvoda. Štamparija je u vlasništvu Šibenske štamparske tvrtke, a vlasnici su državni radnici. Štamparija je u vlasništvu Šibenske štamparske tvrtke, a vlasnici su državni radnici.

Na kraju, obećajemo vam da će uskoro biti mnogo manje grešaka, minimalan broj, koliko je »dozvoljeno« i drugim novinama u zemlji — republičkog ili saveznog značaja.

REDAKCIJA

Sa zborova birača

JOSIP VIKARIO: Zborove birača, a i druge sastanke, gotovo redovito posjećujem. Shvaćam

njihovu važnost i ulogu koju bi mogli i trebali odigrati i rješavanju raznih problema. Čini mi se, međutim, da se zborovi birača upriličuju pomalo i kampanjski, a trebalo bi ih biti više. Ima čitav niz neriješenih pitanja u kojima bi suradnja građana i te kako bio valjan put da unaprijeđe. Vjerujem, pored toga, da ne bi bilo naodmet ni to kada bi odbornici bili aktivniji nego što su dosada bili. Oni bi trebali da se mnogo više angažiraju u prenošenju želja, zahtjeva i odluka svojih birača, da budu njihovi istinski predstavnici u tijelima Skupštine općine. Ako toga bude više nego da sada, onda će nam i zborovi birača biti kvalitetniji i plodonosniji. Vjerujem da bi se to održalo i na boljem posjetu tih skupova, jer se ne može mimoći činjenica da nam sada na zborove birača, a i neke druge skupove, dolazi prilično mali broj građana.

MARIN MATIJAŠ: Zborovi birača su stekli svoj relativno značajan ugled. Međutim, ti skupovi još uvijek ni izdaleku nisu onakvi kakvi bi trebalo da budu. Neću govoriti o relativnoj ili apsolutnoj slaboj posjećenosti, jer za to ima i objektivnih razloga, ali mi se čini da bi na pitanja što ih birači postavljaju na sastancima trebalo uvinjeti odgovarati. Jer, ako se tako ne radi, zborovi birača gube na svojoj draži, ozbiljnosti. Čudi me, na primjer, i činjenica da na zborove birača dalazi malo komunista, iako bi njihovo prisustvovanje tim sastancima bilo veoma korisno. Da oni češće dolaze, a i inače da je na zborovima birača prisutno više aktivista, vjerujem da bi diskusije bile plodnije, konkretnije, što bi, nema sumnje, utjecalo na kvalitet rada zborova birača. S obzirom na potrebu da se rad zborova birača, unaprijeđi, jer su oni uistinu široka tribina naših građana, meni se čini da će i prilikom narednih izbora, kao i prethodnih kandidiranja za odbornika Skupštine općine trebati dobro proanalizirati koga ćemo delegirati u to predstavničko tijelo.

— Posebno mi je draga što najveći talent među igračima koji su bili u Makarskoj posjeđuje baš igrač »Šibenika«, a ujedno i najmlađi učesnik Lemešić. On je rođen 1949. godine a ima pravo da još nekoliko godina igra za pomladak i jasno kao takav će najvjerojatnije ove godine obuci dres mlade reprezentacije Hrvatske na međurepubličkom prvenstvu koji se održava od 12. do 16. juna ove godine u Kranju.

Pet minuta s M. Miljančem

Budući reprezentativci

Kakve rezultate očekujete od omladinske reprezentacije u ovoj godini?

— Prema kvaliteti današnjih igrača nadam se da će omladinska nogometna reprezentacija Jugoslavije u ovoj godini postići još bolje rezultate. Mislim, da ćemo na omladinskom turniru UNFE-a postići bolji rezultat nego što je to bio na prošlom takmičenju. Osim tog važnog takmičenja naši omladinci sa stat će se s odgovarajućim reprezentacijama Sovjetskog Saveza, Poljske i Mađarske.

Kostur reprezentacije sačinjavat će oni igrači koji su prošle godine branili boje naše zemlje u međunarodnom susretu Juoslavija — Mađarska u Beogradu.

Šta mislite o kapetanu reprezentacije Šibenčanu Paviću?

— Ne treba da vam o njemu puno govorim, jer i sami možete vidjeti da se Pavić već kao 17-godišnji nogometni probio u prvi tim »Dinama«, u koji nije lako ući. (da)

,,Zadar“ - „Šibenik“ 2:3

Pripremajući se za početak proljetnog dijela nogometnog prvenstva II lige »Šibenik« je u nedjelju pobjedio u Zadru. Nakon dosta slabe i nezanimljive igre Šibenčani su pobijedili TK »Zadar« jednog od kandidata za ulazak u II saveznu ligu. Šibenčani su na ovoj utakmici nastupili bez nekoliko standardnih pravtimaca, koji, kako izgleda, neće nastupiti ni na današnjoj utakmici protiv »Novog Sada«.

U prvom poluvremenu »Šibenik« je zgodicima Orošnjaka poveo sa 2:0, a nekoliko minuta prije kraja Bošković je smanjio na 2:1. U drugom poluvremenu

KONSTITUIRANA UPRAVA „RUDARA“

Na prvoj sjednici novoizabrane uprave nogometnog kluba »Rudara« u Šibeniku za predsjednika je izabran nastavnik Ante Tomicić, za potpredsjednika inženjer Nikola Đapić, za tajnika Ante Odak, blagajnik je Dušan Krstanović, a tehnički referent Nikša Ramljak.

Davši tehničkom rukovodstvu i treneru široku ovlaštenja, nove je uprave odlučila da svoje povjerenje ukaže mlađim igračima i onima koji budu disciplinirani i redovito trenirali.

(c)

SPECIJALNO SNIŽENIM CIJENAMA

U USA \$

»MAJA«

NA KABINETIMA

	M-75	M-8ghc	M-86	Portabl kofer
— sa svjetлом i bez motora	64	62	79	—
— sa svjetлом i sa motorom	74	72	89	64

»JADRANKA«

NA KABINETIMA

	60	56	74	—
— sa svjetлом i sa motorom	70	66	85	60

»A N A«

NA KABINETIMA

	56	53	71	—
— bez svjetla i bez motora	56	53	71	—

U DM (zap.-njemačka marka)

»MAJA«

NA KABINETIMA

	M-75	M-8ghc	M-86	Portabl kofer
— sa osvjetljenjem i bez motora	255	232	314	—
— sa svjetлом i sa motorom	298	288	357	255